

Hazánk

A KERESZTÉNYDEMOKRATA KLAPJA • ALAPÍTVÁ 1945-BEN • 2025. SZEPTEMBER

Igazi közösség: tartalmas KDNP-s családi nap Derekegyházon



Az ország minden tájáról ezer kereszténydemokrata gyűlt össze a KDNP országos családi napjára szeptember 14-én Derekegyházon. Bár viharok és komoly zivatarok jelentek meg e napon Magyarország-szerte, a Csongrád-Csanád vármegyei rendezvény résztvevőit mindez megkímélte. Katolikus

szentmise és református istentisztelet, érdekes előadások és izgalmas panelbeszélgetések, valamint minden korosztálynak tartalmas kulturális és szabadidős programok kísérték a derekegyházi Károlyi-kastély kertjében tartott családi napot. A gasztronómiai értékek sem szorultak háttérbe a nap folya-

mán: a vármegyei főzőversenyben mérhették össze erejüket, melyet vaddisznópörköltjükkel a Baranyai vármegyeiek nyertek meg, egy ponttal maguk mögé utasítva a háziga zda csongrád-csanádiak szarvaspörköltjét. A KDNP országos családi napja kiváló politikai szponzori rendezvénynek bizonyult,

ahol a résztvevők a politikai programok során és az azon túl zajló kötetlen eszmecsere-k alkalmával is értékes információkkal gazdagodtak, s tapasztalataik megosztásával igyekeztek hozzájárulni az egyes vármegyei és helyi KDNP-szervezetek választási felkészüléséhez.

Képriport a 12. oldalon ►►

Szezonnyitó frakcióülés

A Fidesszel közösen és önállóan is frakcióülést tartott a Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési képviselőcsoportja szeptember közepén Balatonfüreden. „Mi a

békében és egy szuverén Magyarországon hiszünk. Folytatjuk az építkezést” – írta az eseményről közösségimédia-oldalán **Simicskó István**, a KDNP frakcióvezetője.



A Trump-adminisztráció vallásszabadságért felelős vezető tisztségviselőivel tárgyalt Azbej Tristan

Az üldözött keresztények és vallási kisebbségek megsegítését érintő magyar tevékenységről és az Egyesült Államok ebben lehetséges szerepvállalásáról egyeztetett Washingtonban Azbej Tristan, a területért felelős államtitkár szeptember végén.



A Külgazdasági és Külügyminisztérium Hungary Helps segélyprogram működtetéséért is felelős államtitkára az MTI-nek elmondta: a látogatás célja, hogy kormányzati és nemkormányzati szövetségeket szerezzen Magyarországon üldözött keresztények megsegítését célzó programja számára.

A magyar-amerikai kapcsolatok jelenlegi felívelő szakaszában a Trump-adminisztráció többször jelezte, hogy kész együttműködni az Orbán-kormánnyal és Magyarországgal különböző területeken, valamint az amerikai kormányzat vezetői több módon kifejezték a keresztény értékek, a kereszténység és vallásszabadság melletti elköteleződésüket – idézte fel **Azbej Tristan**.

Példaként említette, hogy *Donald Trump* amerikai elnök pár nappal korábban az ENSZ Közgyűlésének általános vitájában elmondott felszólalásában azt a – Magyarország által évek óta hangoztatott – álláspontot képviselte, hogy a kereszténység a világon a legüldözöttebb vallás, valamint fontos amerikai prioritásnak nevezte az üldözött keresztények megsegítését és – szélesebben – a nemzetközi vallásszabadság biztosítását.

Az államtitkár a vallási kisebbségek biztonságát fenyegető kérdésekről

tárgyalt Gorka Sebestyénnel, az amerikai elnöki hivatal, a Fehér Ház terrorizmusellenes tevékenységért felelős főigazgatójával.

Washingtoni látogatása alatt találkozott az amerikai kormány Nemzetközi Vallásszabadságért Felelős Hivatalának vezető tisztségviselőivel, a Fehér Ház Hitéleti Irodájának vallásügyi képviselőjével, valamint az elnöki hivatal Igazgatási és Költségvetési Irodájának igazgatóhelyettesével is. A nemkormányzati szervezetek közül a Vallásszabadság Intézet elnökével szintén egyeztetett.

Azbej Tristan washingtoni látogatása *Michael J. Rigasszal*, az Egyesült Államok külügyminiszter-helyettesével folytatott megbeszéléssel zárult (képünkön).

Detroitban helyi idő szerint szeptember 26-án este az amerikai káld keresztény közösség éves díjátadó gáláján átvette a Hungary Helps Programnak ítelt díjat, az Év humanitáriusa kitüntetését. A Káld Közösség Alapítvány (Chaldean Community Foundation) a világszerte élő üldözött keresztények – köztük az iraki közösségek – melletti elkötelezettség és fáradhatatlan támogatás elismeréseként ítélte idei éves díját Magyarország segélyprogramjának.

„Békésen, imával adtunk választ a gyűlöletre”

Megtelt Budapesten a belvárosi ferences templom szeptember 24-én este, amikor a Szent Gellért püspök és vértanú napján tartott misén a Misszió Keresztény Polgári Kör felhívására sokan – így a KDNP politikusai is – közös imádsággal fejezték ki szolidaritásukat Pál atya mellett, akit előző nap Hadházy Ákos vezetésével fenyegető tömeg vett körül és szóban inzultált.

„Mi békésen, imával adtunk választ a gyűlöletre” – írta közösségi oldalán **Simicskó István**, a KDNP frakcióvezetője. **Latorcai Csaba** ügyvezető alelnök úgy fogalmazott: ami történt, messze túlmutat a politikai vitán, ez a vallás és a közösségeink elleni támadás.

Az előző esti tüntetésen, *Hadházy Ákos* beszéde közben megszólalt a templom harangja, amire reagálva a baloldali politikus kijelentette, hogy szándékosan akarják megzavarni a tüntetésüket. Ekkor néhány demonstráló bement a templomba, köztük az egyik zebrajelmez résztvevő. Amikor Pál atya, egy idős ferences szerzetes megjelent Bibliával a kezében a templom ajtajában, a tüntetők fenyegetően körülvették és egyházellenes rigmusokat skandáltak, illetve azt üvöltözték neki, hogy „szégyelld magad!”

Orbán Viktor miniszterelnök is kiállt Pál atya mellett, azt írta, „egy szerzetest szidalmazni a templom kapujában, amiért harangozni merészel, az nem tüntetés, inkább szégyen. Aki ilyet tesz, aki másokat erre biztat, az nem a falubolondja, szimplán gonosz ember. Lelke rajta.”

„Gyalázat! Gyáva alakok Hadházy vezetésével felidéztek az 1919-es és az 1950-es éveket. A baloldalnak sem idős, sem tanár, sem szerzetes, senki nem számít! Ébresztő, ingadozó keresztény társaink!” – reagált az esetre **Soltész Miklós**, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára, a KDNP alelnöke.

„A Ferenciek terén történtek elfogadhatatlanok!” – hangsúlyozta közösségi média-posztjában **Azbej Tristan**. „Ez túlmutat a politikai véleménynyilvánítás keretein: nyílt tiszteletlenség a hit, az Egyház és az alapvető emberi értékek iránt” – fogalmazott az üldözött keresztényeket segítő programokért felelős államtitkár. Hozzáfűzte, a történelem egyértelműen figyelmeztet: az ilyen incidensek könnyen a keresztényellenes támadások előszobájává válhatnak. „Ha nem állítjuk meg időben, további, súlyosabb erő-



szak követheti. Ezért szükséges világosan kimondani: Magyarországon nincs helye vallásgyaláznak és gyűlöletkeltésnek” – szögezte le a KDNP alelnöke. „A Hungary Helps nap mint nap tapasztalja világszerte, milyen következményekkel jár a keresztények elleni uszítás: üldöztetés, közösségek széthullása és erőszak. Magyarország következetesen kiáll az üldözött keresztények mellett a világ minden pontján, és nem engedjük, hogy hazánkban politikai indulatok táplálják a vallásgyalázást, a fenyegetést és a keresztényellenesség veszélyes útját” – tette egyértelművé Azbej Tristán.

Hollik István kereszténydemokrata országgyűlési képviselő a Vasárnap.hu portálnak adott interjúban fejtette ki véleményét az esetről. Többek között ezt mondta: „Nem először fordul elő, hogy vallásos embereket, illetve a Katolikus Egyházat és más egyházakat támadás alá vesznek. Annyi volt a különbség, hogy ez egy szélsőséges baloldali kisebbségnek volt eddig csak a sajátja, a Demokratikus Koalícióé. Most, sajnos, ez Magyar Péter megjelenésével terebélyesedett, és a magyar ellenzék átvette a DK stílusát. Nekik semmi sem szent, valóban ordibálnak templomból kijövő emberekkel, megfenyegetnek egy papot. Nincs bennük gátlás, mindent annak rendelnek alá, hogy megtámadják a jelenlegi kormányt, és nem ismernek se Istent, se embert, bárkire rátámadnak, ha úgy gondolják, hogy az nekik politikailag hasznos lehet”.

Pál atyáról részletes portrét írt az Index internetes lap. E szerint „diákként került az esztergomi ferences gimnázium falai közé, majd tanárként és igazgatóként szolgálta ugyanazt az iskolát, ahol másfél évtizeden át nevelte diákjait emberségre és felelősségre. A mindennapokban egyszerre volt lelki vezető és kétékező mester, aki ha kellett, csatornát tisztított vagy padot javított. Állambiztonsági megfigyelés, kollégiumalapítás, kárpátaljai misszió – hosszú szolgálata után 82 évesen ma már Budapesten gyóntat és miséznek. Pontosabban misézne, ha a közélet zebrajelmez formájában nem törne be a templomba, és nem ordítaná az arcába, hogy »pedofil papok« vagy »szégyelld magad«, mindent azért, mert szól a harang”.



Baloldali tüntetők inzultálták a ferences szerzetest, Pál atyát



Kereszténydemokrata politikusok: Soltész Miklós, Hollik István, Latorcai Csaba, Vejkey Imre, Juhász Hajnalka és Rétvári Bence a ferences templom előtt



Simicskó István (a háttérben jobbra) is kifejezte szolidaritását Pál atya mellett

Semjén Zsolt: Illúzió, hogy visszaállnak Ukrajna háború előtti határai

Az Európai Unió minden szempontból az eljelentéktelenedés állapotában van. Nyilvánvaló, hogy a végén lesz egy orosz-amerikai nagyhatalmi megállapodás, és ebben már nem osztanak lapot Európának – mondta az orosz-ukrán háborúról szólva Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes a Vasárnap.hu-nak. A Kereszténydemokrata Néppárt elnökét a jövő évi országgyűlési választásról, Kárpátaljáról és a szomszédunkban dúló háborúról, továbbá a Európai Unió nagyhatalmi esélyeiről is kérdezte a lap.



valójában nincsen semmiféle párt, a Tisza politikai értelemben nem párt, nincs valódi tagsága, nincs szervezetsége, nincsenek helyi szervezetei, valójában még jelöltjei sincsenek – az a nagy problémája, hogy az online térből hogyan tud átmenni az offline térbe. Ezzel kapcsolatban pedig arra érdemes emlékeztetni még, hogy az nyeri a választást, aki legalább 60 egyéni körzetet nyer. Azt pedig nem interneten, nem álprofilokkal nyerik, hanem hús-vér emberekkel, akik elmennek és leadják a szavazatukat.

– Egyre inkább elmérgesednek az ukrán-magyar diplomáciai kapcsolatok. Mi lehet erre a gyógyír, illetve hogy lehet megvédeni a Kárpátalján maradt magyarokat?

– A kárpátaljai magyarok számára a legnagyobb védelem az, amit tőlünk kaptak, a magyar állampolgárság. Ez számukra az életet jelenti, mert ez tette lehetővé, hogy eleve el tudtak menekülni Ukrajnából, és nem vitték ki őket

– A Nézópont Intézet legfrissebb felmérése szerint a Fidesz-KDNP fölényesen vezet a Tiszával szemben. Ez minek tudható be – a digitális térben való lépéseknek, vagy éppen a Tiszának fogy el a mondanivalója?

– Régi motoros vagyok ezen a pályán, láttam már mindent, meg az ellenkezőjét is. Például Márki-Zay Péter idején – ha még emlékszik valaki erre a névre – a közvélemény-kutatók elsőprő Márki-Zay-főlényt hoztak ki velünk szemben, ehhez képest kétharmados többséggel nyertünk. De én emlékszem a fordítottjára is: 2002-ben száz százalékra mondta mindenki, hogy az Orbán-kormány megnyeri a választásokat, az ellenzéki közvélemény-kutatók is a keresztény-nemzeti-polgári oldal főlényét hozták ki, ehhez képest úgy elvesztettük a 2002-es választást, mint annak a rendje. A klasszikus mondás érvényes: választást kell

nyerni, nem közvélemény-kutatást. Arra biztatom a saját híveinket – én is azt gondolom, hogy vezetünk egyébként –, hogy senki ne dőljön hátra, akkor van vége a választásnak, amikor lezárták az urnákat és megszámolták a szavazatokat. A másik pedig, hogy azért azt látni kell: a Tisza Párt gyakorlatilag csak az online

térben létezik, a választási kampányt viszont az offline és az online térben egyszerre vívják.

Mi nyilvánvalóan fölényben vagyunk az offline térben, és a cél az, hogy minimum döntetlenre hozzuk ki az online teret. Ez kicsit nyersebben megfogalmazva: valóban úgy van, hogy a Magyar Péter-féle Tisza Pártnak – ahol

Tar Pál egykori bankár, diplomata levele Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettesnek, a KDNP elnökének

Kedves Zsolt!

Olvasom Bayer Zsolt cikkét a Magyar Nemzetben. Ha jól értem, a baloldal egy rágalomhadjáratot indított ellened ocsmány vádakkal. Biztosítani szeretnék teljes szolidaritásomról annak teljes tudatában, hogy mindig fedhetetlen, becsületes, igazi magyar ember voltál, és hű katolikus. Ezért gyűlöl a baloldal, ami főleg azt jelenti, hogy befolyásos és fontos politikus vagy, a keresztényde-

mokrácia legelső vezére Magyarországon! Remélem, hogy a Fidesz és a miniszterelnök is elítéli ezt a vádaskodást, amely bepíszítja a magyar politikai életet. Kérlek, add át együttérzésemet Gabinak is, aki sokat szenvedhet a történelem miatt.

Kedves barátom, Zsolt, jó úton jársz: így tovább!

Sok szeretettel ölel:
Pali



Fotó: Vasárnap.hu / Varga Ilona

egy olyan frontra, egy olyan háborúba, amihez semmi közük. Ez nem a kárpátaljai magyarság háborúja. Nekünk semmi bűnrészünk nincsen ebben a háborúban, nem mi vettük el az orosz kisebbség jogait, nem mi támadtuk meg Ukrajnát, nekünk ehhez a háborúhoz semmi közünk nincsen.

Ukrajnával kapcsolatban a helyzet az, hogy nem a mi készülékünkben van a hiba. Antall József idején Magyarország a legelsők között ismerte el a szuverén Ukrajnát. A KDNP akkor kormányon volt az MDF-fel és a Kisgazdapárttal, és támogattuk Antall Józsefet ebben. Az orosz birodalmat hívhatják Szovjetunióknak, Orosz Föderációnak, bárminek, a Nyugatot most éppen Európai Unióknak hívják, a kettő között nyilvánvalóan kell lenni egy ütközőállamnak, ezt hívhatják Ukrajnának. Mi természetesen akceptáljuk a nemzetközi jogot, az integritást, de az érem másik oldalához tartozik, hogy az ukránoknak tiszteletben kell tartani a kisebbségi jogokat, és megjegyzem, az ultranacionalista ukrán kormány, amely a Majdan népfelkelése / forradalma / puccsa – mindenki válassza ki, hogy szívénnek melyik a kedves jelző – után totálisan jogfosztotta a tízmilliónyi orosz kisebbséget, és egy füst alatt a magyar, a román és az összes többi kisebbséget is. Annak, hogy ez a háború kitört, több oka van – persze ott az orosz támadás, de az orosz támadást két dolog váltotta ki: az egyik a kisebbségi jogoknak az elvétele, a másik pedig, hogy nyilvánvaló volt, a NATO kelet felé való terjeszkedését Oroszország nem

fogja eltűrni.

Ezért reálpolitikailag nézve: ahogy Ukrajnának joga van a biztonságra, ugyanúgy Oroszországnak is joga van arra, hogy a saját biztonsági szempontjait akceptálják. Összefoglalva tehát: egy reálpolitikai megállapodás kell, amit Donald Trump jelent, aki megmondta, hogy Ukrajna nem lehet NATO-tagállam, mert ez magában hordozná a harmadik világháború veszélyét. A másik pedig az, amit II. János Pál pápa mondott, vagyis hogy a béke nem pusztán a háború hiánya, hanem az igazságosságnak a gyümölcse. Az igazságosságban pedig megkerülhetetlen a kisebbségi jogok maradéktalan érvényesítése; meg kellene fontolni az ukránoknak, hogy ez a háború ki se tört volna, ha nem jogfosztják az Ukrajnában élő óriási számú kisebbséget. – **A háború finanszírozása kapcsán, illetve a békétárgyalásokból való kimaradása mellett az EU regnáló vezetése más pofonokba is beleszaladt az elmúlt időszakban. Mi kell ahhoz, hogy az Unió ismét világpolitikai tényezővé váljon?**

– Az Európai Unió minden szempontból az eljelentéktelenedés állapotában van. Nyilvánvaló, hogy a végén lesz egy orosz-amerikai nagyhatalmi megállapodás, és ebben már nem osztanak lapot Európának. Az is nyilvánvaló, hogy az EU és a Bizottság elnök asszonya, valamint néhány uniós ország vezetője belelovalta magát ebbe a háborúba, úgy viselkednek, mintha hadviselő felek lennének.

Szerencsére az amerikaiaknak és a törököknek, a katonailag két legerősebb NATO-tagállamnak

van annyi esze, hogy nem hagyja, hogy a NATO-t ebbe belelángassák. A helyzet az, hogy miután az amerikaiak a finanszírozásból kiszálltak, egy óriási üzletet csinálnak azzal, hogy semmit nem adnak Ukrajnának ingyen. Amit eddig adtak, azért meg elvették az ásványkincseiket. Csak halkán jegyzem meg, hogy amit Donald Trump aláíratott Zelenskijjel, abba Cecil Rhodes belepirult

volna, hogyha a zuluokkal annak idején aláíratja Rodéziában. Tehát amit eddig adtak, annak is megkérték az árát, mégpedig kamatos kamattal, most pedig, ami fegyver van, azt nem az amerikaiak adják, hanem az európaiakkal vetetik meg. Az amerikai gazdaságot és hadiipart erősítik a mi pénzünkön. Ennél rosszabb üzletet el

és eladtak minket 1945-ben meg 1956-ban is. Magyarország és Szlovákia azért épül a Druzsba-vezetékre, az orosz földgázra meg kőolajra, mert az egész német gazdaságpolitika Angela Merkel regnálásának a végéig, sőt még azután is egy ideig az olcsó orosz energiára és a fejlett német iparra épült. Megjegyzem, amíg így volt, addig volt Németországban növekedés. Most elvágják magukat az olcsó orosz energiától, ráadásul elmebeteg módon bezárták az atomerőműveiket, és ugyanazt az atomenergia révén előállított áramot megveszik méregdrágán a franciáktól, ez pedig tönkretette a német ipart, ami recesszióba süllyedt. Ilyen energiaárak mellett, ami négyszerese, hatszorosa annak, mint ami az Egyesült Államokban van áram és földgáz tekintetében, nem lehet nehézipart csinálni.

Az Oroszországgal való kereskedelemre szüksége van Európának, ha gazdaságilag labdába akar rúgni. Ukrajnára visszatérve: nemcsak annak nincs realitása,

Az ukránoknak tiszteletben kell tartaniuk a kisebbségi jogokat!

sem tudok képzelni, mint amit az Európai Unió vezetői csináltak. Két dolgot kell tenniük. Az egyik: szembenézni azzal, hogy ezt a háborút Oroszországgal szemben nem lehet megnyerni. Illúzió, hogy az eredeti határok visszaállnak. Illúzió, hogy Ukrajna ezt a háborút meg tudja nyerni. Ahogy múlik az idő, a vereség mértéke a kérdéses, nem maga a vereség.

A másik pedig az, hogy föl kellene adni ezt a háborús politikát, és be kellene állniuk Donald Trump realista politikája mögé. Európának az a gazdasági érdeke, hogy a Kelettel, jelen esetben most Oroszországgal, üzleteljen. Nem lehet ideológiai kérdéseket összekeverni a fizikai realitásokkal. Gondolok itt nálunk például a földgázra és az olajra. Miért Druzsbanak (Barátság) hívják a vezetékét, ami Magyarországra jön? Két ok miatt. Nem azért, mert mi így akartuk, hanem azért, mert a nyugatiak elárultak

hogy csatlakozzon a NATO-hoz, de annak sincs, hogy európai uniós ország legyen. Nincs definiált határa, definiált népessége, és mint állam is csak „kvázi államként” működik, hiszen az Unió pénzből tartja fenn a legalapvetőbb funkcióit. Ukrajnának nem európai uniós tagságot kell adni, hanem egy hasonló, testreszabott együttműködést, mint ami például az EU és Törökország között van. Az utolsó szempont pedig az, hogy hogyan lehetne beszélni annak az Ukrajnának az uniós felvételéről, amely ország semmilyen szempontból nem felel meg a feltételeknek, miközben például Szerbiát, ami minden szempontból megfelelt, még mindig nem vették fel a közösség tagjainak sorába.

■ Majer Tamás / Vasárnap.hu

Latorcai Csaba: Meg kell védeni az eddig elért kormányzati eredményeket



Meg kell védeni a kormány eddig elért eredményeit – jelentette ki a Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztérium parlamenti államtitkára a közelmúltban a Heves vármegyei Ostoroson, sorsdöntőnek nevezve ebből a szempontból a következő országgyűlési választást. **Latorcai Csaba**, aki a KDNP ügyvezető alelnökeként panelbeszélgetésen vett a Polgári Esték rendezvénysorozat eseményén, hangsúlyozta: a tét értékeink megvédése, vagy jön a nyugati, háborúpárti liberális beolvadás. „Sorsdöntő, soha ekkora tétje nem volt. Az élet azt hozza magával, hogy minél tovább kormányzunk, annál több eredményünk van. Ennél fogva annál nagyobb a tétje, hogy ezek az eredmények megőrizhetők legyenek” – fogalmazott Latorcai Csaba. Kiemelte: a kormány az országot érintő minden stratégiai döntését az emberek véleményét kikérve, velük konzultálva hozta meg. „Mindent az emberekkel, semmit az emberek nélkül, hiszen így érhető el az, hogy mindenki magának érezhesse az elért sikereket”.

2010-ben, amikor elkezdett kor-

mányozni a Fidesz–KDNP-szövetség, „napról napra éltünk”, nem csak az emberek, az ország maga is – mondta a kereszténydemokrata politikus. Hozzáfűzte, „nemcsak a családok voltak csődben a devizahitelek miatt, hanem az ország is a csőd szélén állt, s innen indulva meghirdettük minden idők legkedvezőbb lakásvásárlási programját, mely iránt tízezrek érdeklődnek már”.

Devizahitelezés helyett Otthon Start, adónövelés helyett adócsökkentés, adómentesség a háromgyermekes anyáknak, amelyet fokozatosan kiterjesztünk a két gyermeket nevelőkre is – sorolta Latorcai Csaba. Rámutatott: a kormánnyal szemben állók mindig csak adóemelésben tudnak gondolkodni, míg a kormány rezsit csökkentett. A háborúval kapcsolatos álláspontban sincs egyetértés a kormánypárt és az ellenfelei között.

„Európában mi vagyunk a béke oldalán, mindenki más a háború kiszélesítésében érdekelt” – jelentette ki az ügyvezető alelnök. Úgy összegzett: „az ellenfeleink Brüsszelben egyértelműen megmutatták, hova szavaznak. Ezzel szemben mi az önállóságot, a békét, a fejlődést képviseljük. Ha összehasonlítjuk a települések mostani állapotát a tízenöt évvel ezelőtthez képest, mindenhol azt látni, hogy évről évre, lépésről lépésre épül szépül az ország”.

Süli János: A Tisza-adó komoly csapás lenne a munkavállalóknak és a magyar gazdaságnak

A Tisza Párt adózási elképzelései komoly csapást jelentenének a munkavállalóknak és a magyar gazdaságnak is. Egy önmagára adó társadalom nem bünteti, hanem jutalmazza a jól és többet dolgozókat, kiváltképpen így van ez egy olyan munkaalapú társadalomban, mint amilyen a magyar – mondta a Teol.hu-nak **Süli János**, a paksi térség KDNP-s országgyűlési képviselője.

„Több éves céges vezetői tapasztalataim is azt bizonyítják: ha nem éri meg bizonyos jövedelemhatárt átlépni a magasabb adó kulcs miatt, akkor a munka vállalkozó nem vállalkoz több munkát, legalábbis hivatalosan nem, azaz szürkülne a foglalkoztatás, a gazdaság” – mutatott rá Süli János. Kiemelte: az egykulcsos adó kiszámítható, ösztönzi a gazdasági növekedést, csökkenti az adóelkerülés mértékét, valamint az adminisztrációs terheket, s egyszerűsíti az adórendszer működtetését.

Az sem hagyható figyelmen kívül, hogy versenyképességi előnyt is jelent az egykulcsos adórendszer, hiszen a munkaerőköltségek alacsonyabbak, ami von-



zóbbá teszi Magyarországot a befektetők számára – tette hozzá a kereszténydemokrata politikus.

Hangsúlyozta: a Tisza Párt progresszív adózási tervei komoly nehézséget jelentenének nemcsak a munkavállalóknak, hanem a magyar gazdaságnak is. A jelenlegi világgazdasági kihívásokra való érdemi reagálás kulcskérdése ugyanis a versenyképesség növelése és az adminisztráció egyszerűsítése. Az egykulcsos rendszer ebből a szempontból is előnyös, míg a többkulcsos adórendszer csökkenti a beruházási kedvet. A többletjövedelem elvonása kevesebb befektethető forrást jelenthet, ezáltal pedig visszaeshetnek a beruházások és a fogyasztás is.

Átadták a piski csata újra felállított emlékművét

Átadták az 1849. évi piski csata újra felállított emlékművét – tudatta közösségi oldalán **Harrach Péter**, a KDNP frakcióvezető-helyettese, hozzáfűzve, így ez a hely ismét a nemzeti emlékezet része lesz.

Az 1920-ban lerombolt emlékmű darabjai a föld alatt vészelték át a nehéz évtizedeket, majd a Bőjte Csaba által alapított Szent László

Alapítvány megszerezte az újraállítás engedélyét, a köveket rendbe tették és összerakták a csata helyszínén – írta Harrach Péter. Rámutatott: ez a hely ismét a nemzeti emlékezet része lesz, alkalmat ad az idelátogatóknak, hogy bővítsék történelmi ismereteiket, erősítsék nemzeti identitásukat és kifejezzék tiszteletüket a hazájukért életüket áldozó honvédeknek.



Je suis Charlie Kirk



A politikai erőszak elképesztő méreteket ölt. Mindannyiunk emlékeztetőben ott él még a Fico vagy Trump elleni szörnyű merénylet (az utóbbinak halálos áldozata is volt), nemrég pedig Babiš miniszterelnök-jelölt (és volt miniszterelnök) ütlegetése. Idehaza Majka, Krúbi és Bródy is „célozgat” erre „művészetükben”, a színpadon és dalaikban a miniszterelnök kivégzésére utalva (ez lenne az erkölcsi piederstál?)

Ki volt a szeptember 10-én Amerikában meggyilkolt Charlie Kirk? Valljuk be, Magyarországon eddig alig ismerték, most vele van tele a sajtó. Kirk történetesen egy evangéliumi keresztény, patrióta influenszer volt, Donald Trump lelkes támogatója és nem mellesleg két kisgyermek édesapja (felesége, Erika szintén neves influenszer, üzletasszony, korábbi arizonai szépségkirálynő). De lehetett volna baloldali, liberális-progresszív demokrata is – vajon tényleg ezt a sorsot érdemelte?

Charlie Kirk 1993-ban született Illinois államban (USA). 18 évesen megalapította a Turning Point USA-t, amely célul tűzte ki, hogy a fiatalok körében népszerűsítse a konzervatív, szabadpiaci, patrióta gondolatokat (Amerikában ezek a politikai irányzatok általában egy csomagot alkotnak, amit a republikánus párt fő árama képvisel). 2016-ban Kirk már aktívan támogatta Donald Trump elnökválasztási kampányát, fő témája ekkoriban a szólásszabadság védelme volt a nagy amerikai egyetemeken.

2018-ban elindította a Turning Point Action nevű szervezetet, amely már nyíltan politikai kampánytevékenységet folytat, innentől a Republikánus Párt fontos háttéremberének számít a fiatalok körében. Érdeklődése egyre inkább az evangéliumi (neoprotesztáns) kereszténység felé fordul, 2019-ben megalapítja a Turning Point Faith mozgalmat, amelyben a megélt evangéliumi keresztény élet és a konzervatív politikai aktivizmus megbonthatatlan egységet alkot. Beszédeiben gyakran

hangsúlyozta, hogy az Egyesült Államok alapjai keresztény értékekre épültek, és szerinte a nemzet fennmaradása is ezek megőrzésétől függ.

2020-ban újra aktívan támogatja Donald Trump kampányát, folyamatosan erősíti politikai befolyását, a fiatal konzervatívok egyik vezető alakja lesz az Egyesült Államokban. Bár Trump ezt a választást elveszíti (nem kis részben a vitatott levélzávatatok miatt), 2024-ben már jelentős részben

Kirknek tulajdonítja győzelmét, aki lángelkű szónoklatai mellett saját rádió- és podcastműsorral („The Charlie Kirk Show”) is képes volt megszólítani a fiatalok tömegeit. Trump kevés emberről nyilatkozott ennyire pozitívan: „A nagy, sőt legendás Charlie Kirk meghalt. Senki sem értette és ismerte jobban az Egyesült Államok ifjúságának szívét, mint Charlie. Őt mindenki szerette és csodálta, különösen én, és most már nincs többé közöttünk. Melaniával együtt őszinte részvétünket fejezzük ki gyönyörű feleségének, Erikának és családjának. Charlie, szeretünk!”

Ki kell mondanunk újra és újra, akár emelt hangerővel is: a politikai erőszak nem pálya! Mindegy, hogy a célpont bal- vagy jobboldali közszereplő (egyébként, mint a fenti példából is látszik, az áldozatok kivétel nélkül a progresszív-liberális világgal szemben álló figurák voltak), az ilyen gyálázatos tetteket mindenkinek egységesen el kellene ítélnie, még a látszatát is elkerülve annak, hogy ez bármilyen okból, vélt vagy valós sérelem miatt „belefejt”. Aki ezt az elhatárolódást nem teszi meg, az a „vétekese” közt cinkos, aki néma” elve alapján maga is bűnrészessé válik. Az olyan nyílt vagy burkolt erőszakra uszítást pedig, mint az említett hazai „művész urak” esetében láthatunk, konkrétan szankcionálni kellene – ha jogilag nem lehet, akkor legalább a média erején keresztül.

Mert nem csak az a bűnös, aki meghúzza a ravaszt, hanem az is, aki a – jellemzően mentálisan sérült embereket – az erkölcsi szakadék mélyére taszítja.

■ **Hojdák Gergely**



Ferencz Orsolya: A Hunor Programmal az egész magyar társadalom jól vizsgázott



Az őszi szezon első Kereszténydemokrata Estjének vendége *Ferencz Orsolya* úrkutatásért felelős miniszteri biztos volt. Fellépett *Kiss-B. Atilla* Kossuth-díjas operaénekes, a Budapesti Operettszínház főigazgatója, *Ninh Duc Hoang Long* operaénekes, *Cseh Dalma*, a Színház és Filmművészeti Egyetem docense és *Kiss-Balbinat Ádám* Junior Prima-díjas hegedűművész is. A hangulat – több mint 30 ilyen szalon után is – egészen különleges és meghitt volt, ami a meghívott vendégek mellett *Harrach Péter*nek, az est házigazdájának és *M. Dobos Marianne*-nak, az est háziasszonyának is köszönhető.

Ferencz Orsolya személyében egész sajátos módon egyesül a kiváló szakember (úrkutató-mérnök) és a konfliktusokat is vállaló, hazájáért mindig tenni kész politikus tehetsége. Az úrkutatásért felelős miniszteri biztos elmondta: *Kapu Tibor* úrutazása igazi nemzeti-egyesítő történelmi pillanat volt, amelyre mindannyian régóta vártunk. (Az első és sokáig egyetlen magyar úrhajós, Farkas Bertalan 45 éve, 1980-ban hajtott végre sikeres úrutazást.)

Egy ilyen misszió mellett, hogy óriási tudományos teljesítmény, a szó legszorosabb értelmében a haza szolgálata, amelynek nagy tétje van, és az egész

világ figyeli – tette hozzá. A Hunor Program nagyon megmozgatta a fiatalokat is, Kapu Tiborra 2700 iskolás gyerek volt kíváncsi csak Kaposvárott, emellett jelentősen megnőtt az úrkutatással összefüggő egyetemi szakokra jelentkező hallgatók száma is. Erre még generációk fog-nak emlékezni – jelentette ki a politikus.

Az úrutazás *politikai dimenzióját* ismertette a miniszteri biztos, országgyűlési képviselő kifejtette: egy ilyen programhoz komoly politikai akarat, kormánydöntés is szükséges, a megvalósítása, illetve hatása ugyanakkor jellemzően túlmutat a négyéves politikai ciklusokon: a Hunor Program megvalósítása például 7 évet vett igénybe. Hozzátette: az ő szerepe ebben először is az volt, hogy úrkutatóként a magyar úrutazásba vetett hitet kellett a döntéshozók nyelvére lefordítani.

A *gazdasági összefüggésekről* Ferencz Orsolya elmondta: minden befektetett forintból 6-10 forint térül meg az úrutazás komplex hatásain keresztül, az előbb említett hazafias érzésekről és motivációs, lelkesítő hatásról nem is beszélve.

Hozzátette: ez a vita már az Apolló Programot (az amerikai holdrazzállást) is végigkísérte, amely a vietnámi háboú idején zajlott – ezért is állították le 1972-ben a programot, ami



► Amerikának később nagy versenyhátrányt okozott a Szovjetunióval szemben. A holdraszállás során kifejlesztett technológia ugyanakkor nagyon gyorsan a mindennapi életünk részévé vált – szögezte le Ferencz Orsolya.

A mostani űrutazás során elvégzett mintegy 60 kísérletnek (ennek közel fele, 25 Kapu Tiborhoz fűződik, gyakran a pihenés- és alvás-ideje terhére!) már most komoly nemzetközi visszhangja van, a nagy technológiai cégek konkrét megrendeléseket is leadtak, például az 55 grammos sugárásmérőkre. Az élőlényekkel (növényekkel, muslicákkal) végrehajtott kísérletek pedig forradalmi gyógyszerekhez, kezelésekhez, új biotechnológiai eljárásokhoz vezethetnek. Tehát az önmagában is látványos űrutazás mögött alap- és alkalmazott kutatások egész sora, egyetemeken bővülése, új oktatási programok bevezetése („oktatás és egészségügy”) húzódik meg.

Ezek alapján a „nagy segítség ez a magyar családoknak!” típusú ironikus kijelentésekre ő csak annyit szokott mondani: „igen, tényleg az”. Akik pedig állandóan arra panaszkodnak, hogy Magyarország „összeszerelő üzem”, miért nem értékelik

a kutatás, a high tech ágazat forradalmi vívmányát? A génszűrésben, a neurobiológiában, a kvantumfizikában miért nem állnak ugyanígy bele? – tette fel a költői kérdést az űrkutatásért felelős miniszteri biztos, utalva Krausz Ferenc és Karikó Katalin több évtizedes kutatásainak gyümölcseire is.

Ferencz Orsolya a programban közvetlenül is résztvevő szakértőként továbbá érdekes részleteket is megosztott az űrutazásról, a súlytalanság szépségeiről és veszélyeiről, az űrhajósok „elit klubjának” erkölcsi nagyságáról, a Föld bolygó jövőbeli kilátásairól. Hozzátette: a Hunor Programmal nemcsak a politikai vezetés és a benne résztvevő űrhajósok, hanem az egész magyar társadalom jól vizsgázott: „15 millió ember hangját vitte fel a világűrbe több mint négy évtized után”.

Befejezésül a miniszteri biztos elmondta: a program reményei szerint folytatódni fog, az ő felelőssége, hogy a lehetőségeket a döntéshozók előtt feltárja, amihez már a Kapu Tibor visszatérését követő napon hozzá is látott. Ferencz Orsolya energiája és sokoldalúsága mindannyiunk számára példaértékű lehet.



Szezonvégi széljegyzetek

Véget ért a nyár, s vele együtt a politikai uborkaszezon, hogy átadja helyét egy eseményteli, feszült választási évadnak. Ezúttal viszonylag csendes nyári hónapokat éltünk át, s ha elő is fordultak kisebb-nagyobb botrányok, azok jelentéktelenek voltak – példának okáért – a tavalyi párizsi olimpia kultúrsokkjához képest.

Az egyetlen esemény, amire még nyaralás közben is felkaptuk a fejünket, az alaszakai csúcstalálkozó volt, s ez így van rendjén; akibe szorult önfenntartási reflex, az a negyvenfokos melegben politizálás helyett importhekket evett a Balatonon vagy dingacot kóstolgatott az Adrián. Azt, hogy a Tisza-haknik látogatottsága ezért apadt-e a töredékére, vagy csak a varázslat múlása miatt, majd eldöntik az elemzők. Annyi biztos, hogy az uborkaszezon, vagy legalábbis a mögöttük álló augusztust, inkább a kerek vagy negyedik jubileumok határozták meg; kis túlzással mondhatnánk úgy is, hogy ami címlapra került, a jubileumok ürügyén vált politikai aktualitássá. Merthogy az évfordulóknak és nemzeti ünnepeknek ez a sorsuk: legalább annyi napi üzenetet kell tartalmazniuk, mint amennyi főhajtást, legyen szó az atombomba ledobásának nyolcvanadik, vagy Szent István megkoronázásának 1025. évfordulójáról.

Gombafelhők árnyékában

A hirosimai és a nagaszaki atomtámadás emléknapijai eddig tipikusan azon jubileumok közé tartoztak, amelyek (szerencsére) nélkülözték a jelenidejű politikai párhuzamokat. Miután azonban az orosz–ukrán háború két leginkább érintett nagyhatalmának a képviselői üzenetváltásai során mind gyakrabban utaltak a birtokukban lévő nukleáris arzenálra, idén ezek a réges-régi atomvillanások is különös fénytörést kaptak. Nemcsak nemzetközi szinten, hanem idehaza is. A kerek évfordulón túl az egyszerre békeorientált és veszélycentrikus üzenetekkel operáló jobbmédiának is szerepe lehetett abban, hogy a hazai közvélemény ezekben a napokban a megszokottnál is többet olvashatta a túlélők (japánul hibakusák) személyes történeteit. S valóban, mi is támaszthatná alá hatásosabban a béke szükségességének üzenetét, mint egy atomcsapás elszenvedőjének a közvetlen beszámolója?

A leghíresebb hibakusa a 93 évesen elhunyt Jamaguchi Cutomu mérnök volt, aki augusztus 6-án éppen Hirosimában volt kiküldtetésen, majd miután túlélte a robbanást (mindössze három kilométerre tartózkodott az epicentrumtól), hazautazott Nagaszakiba, ahol a munkahelyén,

épp történetmesélés közben érte a második atomtámadás, így ő az egyetlen olyan ismert személy a világon, aki kétszer tapasztalta meg testközelből a „nukleáris opció” valóságát. A legtöbb hibakusa vallomása azonban nem a csodás megmenekülésről, hanem az apokaliptikus látványról és hangokról, a becsapódást követő káoszról, a kísértetek módjára – leégett bőrrel és leszakadt végtagokkal – vánszorgó sebesültekről szól.

A részletgazdag, naturalista vallomások egyúttal a hirosimai és nagaszaki tömeggyilkosságok relativizálásának az erőlködésére is rámutatnak. Ugyanis évtizedek óta – s ami még rosszabb, évről évre – felbukkannak a nyilvánosságban azok a történeti vélemények, amelyek az összesen mintegy 200 ezer ember halálát okozó atomtámadásokat szükséges rossznak tekintik, mondván, azok Japánt azonnali megadásra készítették, s így lerövidítették a világháborút. Arról, hogy Japán késznek mutatkozott-e még az atombomba ledobása előtt a megadásra, s ha igen, azt milyen feltételekhez kötötte, jelenleg ellentmondásos tények érhetők el a nyilvánosságban. Ám még ha el is tekintünk ennek a nem jelentéktelen kérdésnek a vizsgálatától, teoretikusan annyit leszögezhetünk, hogy ahol a „jó cél” érdekében még a civil lakosok életjoga is viszonylagossá tehető, ott bármikor felbukkanhatnak olyanok, akik majd magának a jó célnak a fogalmát is hajlandóak relativizálni. Ennek gyakorlati következményeiről a totális diktatúrák áldozatai tudnának mesélni.

Orseoló, az antihős

Szerencsére a magyar embereknek az augusztusi jubileumokról nem az atombomba, hanem az államalapítás jut az eszükbe. Ráadásul az idei év „jubileumibb” volt az előzőeknél, figyelembe véve, hogy II. Szilveszter pápa a hagyomány szerint egy évezrede és egy negyedszázada küldte el a koronát Istvánnak. Persze maga az esemény az év végéhez kapcsolódik; annak, hogy nem ekkor, hanem augusztus 20-án emlékeztünk az államalapításra, annak köszönhető, hogy első királyunkat 1083-ban ezen a napon (halála évfordulóján) avatták szentté.

Az a döntés persze, hogy a történészek

és a politikusok István megkoronázásához kapcsolták Magyarországot „születésnapját”, valójában önkényes eljárás. Ha a szakrális szempontokat helyezzük előtérbe – és a Szent Korona közjogi szerepét figyelembe véve miért ne tehetnénk így –, inkább 1038-hoz kellene kötni az államalapítást, amikor István király Szűz Mária oltalmába ajánlotta az országot. Ugyanakkor Árpád és közvetlen utódainak „nomád állama” is egy magyar állam volt, így – ha már megszemélyesítjük az országunkat – a honfoglalók is bejelentkezhetnek a szülőszerepre. Léteznek továbbá olyan vélemények is, amelyek a „szuverenista” 907-es pozsonyi csatától számítják az önálló magyar államiséget, míg mások arra hívják fel a figyelmet, hogy magyar államiség már Etelközben is létezett.

Mindenesetre az ideai államalapítási ünnepségsorozat nem nélkülözte a politikai botrányokat. A baloldali ellenzék például Magyar Péter személyét ismerte fel a tűzijáték alatti narráció negatív hősenek, Orseolo „Áruló” Péternek a figurájában, míg a jobboldaliak idegeit egy Ajsa Luna nevű művész magánszáma borzolta; mint ismert, a ma-

nos szereptévesztése. Nem elegáns, ha valaki a saját korábbi írását idézi, de most ezt kell tennünk, ugyanis a korábban tárgyalt jelenséget – miszerint „a magyar közönséget a tét nélküli udvariasság és a borítékolható azonosulás jellemzi”, továbbá „a lényegesen bátrabb, kritikusabb nyugati publikummal szemben nálunk a produkciók kifütyülése vagy kinevetése gyakorlatilag ismeretlen” – tökéletesen visszaigazolta a Műegyetem előtti közönség érthetetlen tetszésnyilvánítása.

Az első 100 nap

Ha már a nyár kapcsán a kerek számokról beszéltünk, említsünk meg még egy augusztusi eseményt, bár itt a szóban forgó periódust nem években, hanem csupán napokban mérjük. Természetesen XIV. Leó pápa pontifikátusának az első száz napjáról van szó. A tapasztaltabb hírfogyasztók tudják, hogy ilyenkor illik megállni, s hátratekinteni egy kicsit, mert ennyi idő már elég ahhoz, hogy képet kapjunk egy új vezető munkamódszereiről és prioritásairól. Különösen igaz ez a Vatikán esetében, ahol minden gesztusnak és elejtett szónak jól kiszámított üzenete van.

Az ideai államalapítási ünnepségsorozat nem nélkülözte a politikai botrányokat.

gyar–karibi származású énekesnő a hivatalos állami ünnep részét képező Műegyetem előtti gálakoncerten ülve és cigarettázva, hamis hangon, diszharmonikus kísérettel adta elő a Himnuszt.

Aki az utóbbi esetről el akarta mondani a véleményét, már megtette, az Operaház főigazgatójától a véleményvezérekig. A magam részéről csupán annyit fűznék hozzá, hogy akár el is hihetjük a huszonéves előadó magyarázatát, miszerint a maga részéről hazaszeretettől, csak a saját stílusában adta elő nemzeti imánkat. A személyes jószándék ez esetben annyit változtat a történeten, hogy nem szándékos provokációval, hanem jelentős mértékű civilizátlansággal van dolgunk.

Az viszont, hogy a közönségnek akkor és ott ez ellen nem volt semmi kifogása (maga az énekesnő is ezzel mentegeti a helyzetet), sokkal lesújtóbb képet fest a mai közállapotokról, mint egy magányos előadó ki-

Szilvay Gergely, a Mandiner főmunkatársa szerint most csendesebb pápaság jöhet annál, mint amit Ferenc alatt megszoktunk, ennek célja pedig a konszolidálás, a normalizálás. A szerző emlékeztet arra, hogy Ferenc „egyszerű reverendát hordott, ezzel a pápai ruhadarabok hordozta szimbolikát is levette magáról”, azonban ezt „most Leó visszavette magára”, míg a korábbi egyszemélyes irányítást a bíborosok meghallgatásán alapuló, kollegiális vezetési stílus látzik felváltani. A Mandiner szerzője a konkrét intézkedések közül a II. János Pál Pápai Házasság- és Családtudományi Teológiai Intézet élén álló, „botrányos kijelentéseiről híres” Paglia érsek elmozdítását emeli ki.

A centristának mondott amerikai hírportál, a PBS XIV. Leó első száz napját értékelve ugyancsak egy nyugodt, konfliktusmentes korszakról ír, amely ezúttal nem önmagában a pápaságról, hanem Krisztusról szól majd, összhang-

ban a hívek sokaságának igényével. A lap megszólaltatta Kevin Hughes-t, a Leó pápa alma materként ismert Villanova Egyetem teológiai és vallástudományi tanszékének a vezetőjét, aki szerint „még azok is, akik igazán szerették Ferenc pápát, mindig visszatartották egy kicsit a lélegzetüket”, mivel hallgatóként „fogalmad sem volt, mi fog ezután kijönni, vagy mit fog tenni”. Szerinte a viharos évek után egyfajta nyugalom és visszafogottság tér vissza a pápaságba.

Ugyanakkor azok sem fognak csalódni, akik Ferenc örökösét keresik XIV. Leóban, figyelembe véve, hogy Robert Prevostot mégiscsak egy olyan konklávé választotta meg, amelynek többségét az előző pápához kötődő bíborosok adták. A környezetvédelmi törekvések jegyében például a Vatikán egy hatalmas naperőművet épít Rómától északra, amely képes lesz arra, hogy teljes mértékben ellássa a pápai államot árammal. A Szentatya ezenkívül a Ferenc által kezdeményezett pénzügyi átláthatósági szabályozásokat is kiegészítette, finomította.

Ugyanakkor a konzervatív hívek számára megnyugtatóak lehetnek az új pápa LMBTQ-ügyben tanúsított visszafogott, ám világos állásfoglalásai. „Befektetést kell eszközölnünk a családba, amely a férfi és nő közötti stabil kapcsolatra épül” – mondta nemrég, ami miatt az ATV.hu szerint „népharag zúdult XIV. Leóra”. A cikkből persze kiderült, hogy „nép” alatt az LMBTQ-szekta néhány aktivistáját kell érteni. Itt kell még említenünk azt a videót is, amelyen jól látszik, amint a Szentatya a tömegen áthaladva ignorálja a felé lengetett szívdarabos zászlót, aminek a jelentőségén az se változtat, hogy utóbb kiderült: nem a homoszexuálisok közismert szimbólumáról, hanem egy arra nagyon hasonlító békezászlóról van szó. Ami a lényeg, hogy a videó alatt olvasható, egyöntetűen a pápa eljárását helyeslő bejegyzések világosan mutatják: a hívek egyáltalán nem kérnek a Bibliával ellentétes ideológiák irányába tett egyházfői gesztusokból.

A közelgő őszi tehát aligha hoz lényegi változást az egyetemes egyház életében, legfeljebb a vatikáni békediplomácia lesz az eddigieknél is élénkebb. Ezzel szemben Magyarországon csak az időjárás hűl le, a belpolitikát a garantált felforrósodás jellemzi. Lesz miről beszélnünk tehát az elkövetkező hónapokban.

■ Kovács Ferenc Erik

Egy nyelvet beszélünk?



Az Európai Egyesült Államok kifejezést használta Churchill, Adenauer és Kohl is. Ma Brüsszelben már mást értenek alatta

Közelednek a választások. Évek óta lezajlik ilyenkor egy vita: lesz vagy nem lesz televíziós összecsapás a miniszterelnök-jelöltek között. Amióta Gyurcsány Ferenc szemrebbenés nélkül letagadta, hogy recept- vagy vizitdíjat fog bevezetni, értelmét veszítette. Baráti és családi körben azonban lehetnek ilyen beszélgetések, és sok helyen lesznek is. Ebben kulcsfontosságú, hogy a vitázó felek egy-egy szón, kifejezésen ugyanazt értsék.

A példa, amit bemutatok, valós vitából származik. Európai Egyesült Államokat akarunk, kardoskodott a legutóbbi európai választásokon Gyurcsány felesége. Szó sem lehet önállóságunk feladásáról, nem bújunk bele egy nem ránk szabott ruhába, mondták a polgári oldalon.

Az orosz agresszió, Ukrajna szemtelen követelőzése és ennek számos súlyos következménye szinte levette a napirendről az Európai Egyesült Államok (EEA) kérdését. Az említett baráti, családi beszélgetésekben azonban előkerülhet, s ha a mai helyzet elcsúsz, azaz túl leszünk a választásokon, talán a nagy nyilvánosság előtt is találkozhatunk vele.

A manapság óbaloldalnak nevezett pártok a Demokratikus Koalícióval az élen a kormány politikájával szem-

Szembesítés



A politikai küzdelem célja a hatalom megszerzése, illetve megtartása. Miért? Vagy azért, hogy megvalósítsuk azt, amit képviselünk, vagy – mert ilyen is van – önmagáért a hatalomért. Ennek a küzdelemnek fontos eleme a szembesítés, ami bizonyítja, hogy az ellenfél nem kormányképes. A kampány során erre a munkára akkor is szükség van, ha az illető maga bizonyította alkalmatlanságát. Ez az önleplezés ugyanis az elvakult követő ingerküszöbét nem éri el.

A szembesítés tárgya elsősorban a személy, de nem hanyagolható el az általa, vagyis az ő politikai oldala által képviselt törekvés sem. A mai helyzet sajátossága az, hogy az egyik oldalon van egy vezető, aki a kormányzati munka minden területére kiterjedő határozott elképzeléssel rendelkezik, akinek elkötelezettsége meghatározó az egész politikai közösség számára. A másik oldal első számú képviselője kiválóan játssza el a szerepét, de ez sem tudja elfedni személyisége problémáit, irreális énképét és felfokozott ambícióját. Saját politikai elképzelésnek, és vezetői felelősségnek nyomát sem találjuk nála.

Mielőtt szembesítjük egymással a két személyt, nézzük az általuk képviselt két oldal eszmeiségének és törekvéseinek néhány pontját. Milyennek látják az embert, a társadalmat, az országot és Európát.

Egy politikai erő ember-

képe és ennek mentén hozott döntései meghatározzák a társadalom állapotát is. Ma az emberről alkotott képünk két pontjának van különös jelentősége. Mit gondolunk a szabadságáról és biológiai neméről. Ha a szabadságunkat az emberi természetnek megfelelő, ezért örök érvényű normák keretei között éljük meg, akkor a társadalomban rend és biztonság van. Ha a szabadság lerázza magáról a felelősség normáit, és kiteszi magát az erkölcsi relativizmus gyakran változó igényeinek, akkor a társadalomban felszaporodnak a kártékony mozgalmak és deviáns jelenségek. Azt gondolom, nem kell megneveznünk, hogy melyik oldal mit képvisel. A biológiai nem kérdésében a keresztény felfogás világos és egyszerű. „Férfinak és nőnek teremtette”. Más kérdés, ha a kamaszkori viharos útkeresésben átmeneti, vagy ritkán végleges eltérés van a tudat és a valóság között. Ezt megértéssel és segítséggel kell kezelni, nem pedig kultuszt csinálni belőle és visszafordíthatatlan megoldásokba vinni a fiatalokat. Az egyik oldal szerint a társadalom közösségekre épül. Ezek a közösségek formálják tagjainak identitását. A másik oldal uralkodó eszmeisége, a nyílt társadalom elmélete támadja a hagyományos közösségeket – mint a család, a nemzet, és az egyház –, helyette kevert társadalmat és ebben választható identitást hirdet. Ezt szolgálja az illegális be-

vándorlás támogatása is. A kormányoldal számára fontos az ország szuverenitása, szabad döntése a nemzetközi kapcsolatokban, béke és háború kérdésében, és persze saját életünkben. A másik oldal engedékeny a birodalmi törekvésekkel szemben.

Ez a néhány példa is jól mutatja a szemben álló politikai oldalak különbözőségét. A személyek esetében ez még egyértelműbb.

A regnáló miniszterelnök politikai rátermettsége vitathatatlan. Átgondolt víziója van a nemzet jövőjéről. Ez alapozza meg stratégiáját és napi döntéseit. Nem fél a konfliktusoktól, ha kell, elmegy a falig, de józansága megvédi attól, hogy összetörje magát rajta. Tud kormányozni, sőt élvezettel teszi. Értékrendjében első helyeken van a munka, a család és a nemzet.

És a kihívó? Magabiztos fellépés és megnyerő szöveg. Igaz, a magabiztos viselkedést az önimádat táplálja, ez sokszor világosan átjön. A szövegnek pedig nem sok köze van a valósághoz, a lényeg, hogy hatásos legyen, és megnyerő a Fidesz-gyűlölő és Orbán-főbiás követőknek. Ebben van teljesíthetetlen ígéret és arcátlan fenyegetés, meg – ezt el kell ismeri – vagány visszaszólás. A hatást fokozza a fiatalosan laza öltözet. Az pedig kit érdekel, hogy ma azokat gyalázza, akiknek nem régen az első sorból csápolt. A feleség lehallgatása pedig apró csínytevés.

Mire alkalmas egy ilyen ember? Az indulatok felkelésére, a régi álmok legújabb megálmodására, de egy ország vezetésére semmiképpen.

Úgy látom, egyre többen ismerik fel, hogy a fiú üres. Ami ennél reménykeltőbb, hogy a jobboldal ébredezik a kihívásoktól mentes, hosszú időszak bágyadságából.

■ **Harrach Péter**

A szerző a Magyar Kereszténydemokrata Szövetség elnöke, a KDNP frakcióvezető-helyettese

ben hirdették az EEÁ gondolatát. Az volt a céljuk, hogy a vita révén a kormányzó pártokat Európa-ellenesnek állítsák be. A kormányoldal rámutatott: nem több, hanem kevesebb hatalmat kellene a brüsszeli vezetésnek adni. Az esetleg létrejövő EEÁ szinte megyei szintre csökkentené a nemzeti kormányok jogait. Meglepett, hogy a vitában nem használták ki, hogy a kifejezés a konzervatív Winston Churchilltől származik.

Használta Konrad Adenauer és éveken át Helmut Kohl is. Kohl vette észre, hogy a fogalom félreérthető. „Éppen olyasmit nem akarunk, mint az Amerikai Egyesült Államok európai földön” – jelentette ki. Hozzátette: „Az európai egyesülés épenséggel nem valamiféle európai uniformizálódást jelent, hanem egy olyan Európát, amely valamennyi tagállam és régió nemzeti azonosságtudatára és kultúrájára tekintettel van.” Kohl Európája nyitott és toleráns a másként gondolkodókkal és a más vallást követőkkel szemben is, de megmarad a nagy nyugati hagyományok alapján. Kohl olyan Európát akart, amelyben „a polgárok nem elviselik, hanem képviselik” Európát. A nemzetek Európáját akarjuk (Charles de Gaulle) egy egyesült Európában, miközben a saját nemzeti identitásunkat is megőrizzük.

Kohl Európája elsősorban kulturális jellegű, a mai brüsszeli vezetés és az európai baloldal számára Európa gazdasági és védelmi projekt, amelynek kulturális jellege szövirágokban merül ki, gazdasági döntéseit nem a vitákban kielélt kompromisszumok alapozzák meg, hanem egy központi hatalom. A Kohl utáni Európában a nemzeti kormányok egyre kevésbé tudják az elvileg tőlük függő Európai Bizottságot korlátozni. Az egész folyamat merőben ellentétes az induláskor felállított elvekkkel és az akkori gyakorlattal. Az Egyesült Királyság kilépése jelzi, hogy az európai polgárok nem támogatják már eltökélten a közös Európát. Egyre kevésbé érzik úgy, hogy Brüsszel őket képviselné. Sokan elutasítják a jelenlegi szerződésen túlmutató EEÁ létrejöttét. A nemzetek Európájának érvényesülését Brüsszel még tudja gátolni. Egyfajta patthelyzet alakult ki, amelyben Kohl reményével ellentétben a polgárok nem képviselik, csak elviselik a kor kihívásaira rosszul reagáló brüsszeli uralmat.

Amikor döntesz, hogy jövőre kire szavazol, fontolt meg, hogy mi jobb Magyarországnak: egy vitázó, érvelő, érdeket védő, avagy egy hajbókoló, a „gazditól” mindent elfogadó kormány. Nézz a szavak mögé. Tudd meg, hogy a jelölted mit ért az egyik vagy a másik kifejezésen, mint például az Európai Egyesült Államok.

■ **Surján László**

A szerző a KDNP tiszteletbeli elnöke, az Európai Parlament volt alelnöke

Röszke után 10 évvel...



Tíz esztendővel ezelőtt a röszkei határátkelőnél két értékrend, két világ feszült egymásnak.

Az esemény szimbóluma lett annak az eszmei küzdelemnek, amely a mai napig szétválasztja Európa nyugati és keleti részét. Honvédelmi miniszterként kiemelt feladatomban tartottam, hogy az illegális migránstömeg által veszélyeztetett déli határszakasz védelmét mielőbb biztosítsuk, rekordidő alatt felépült a határkerítés. A fizikai és élőerős határzár technikai eszközökkel láttuk el és meghoztuk a szükséges törvényhozói lépéseket. A határon zajló események igazolták a kormány előrelátását. A felbőszült tömeg megtámadta Magyarország és az Európai Unió schengeni határát védő magyar katonákat és rendőröket, akiknek példaértékű helytállásáról is megemlékezünk ezen a napon.

Az elmúlt évtizedben Magyarországnak sikerült megőriznie a békét és kultúráját, míg Nyugat-Európa elvesztette stabilitását, keresztény gyökereitől elszakadva pedig visszafordít-

hatatlanul sodródik a teljes önfeladás irányába. Naponta lehet hallani olyan tragédiákról, melyek a párhuzamos társadalmak, a kultúrák ütközése, az illegális migránsokkal érkező terrorizmus és erőszak következményei. Brüsszel azonban továbbra sem hajlandó belátni hibás migrációs politikáját, sőt hazánkat is következetesen támadja emiatt.

A déli határszakaszon és a politikai harcmezőn ma is nap mint nap zajlik a küzdelem, melyben a magyar kormány következetesen kiáll Magyarország szuverenitása mellett.

Mi, kereszténydemokraták hiszünk a ránk bízott történelmi küldetésben, hiszünk a békében és a magyar nemzet egységében. Nem engedünk a nyugatról érkező nyomásgyakorlásnak és továbbra is mindent elkövetünk annak érdekében, hogy megóvjuk közös európai, keresztény gyökereinket és hazánkat, Magyarországot.

■ **Simicskó István**
A szerző a KDNP
frakcióvezetője



A bolsevik elődök elégedetten csettintenek bugyrukból

„Ismétlem: a bolsevizmus azon a metafizikai föltevésen alapul, hogy a rosszból jó származhatik, hogy lehetséges, mint Razumihin mondja a Bűn és bűnhődésben: az igazsághoz keresztülhazudni magunkat. E sorok írója nem képes ezt a hitet osztani, és ezért feloldhatatlan erkölcsi dilemmát lát a bolsevik állásfoglalás gyökerében, míg a demokrácia – hite szerint – csak emberfeletti lemondást és önfeláldozást követel azoktól, akik tudatosan és becsületesen végig akarják csinálni. De ez, ha talán emberfeletti erőt igényel is, nem lényegében megoldhatatlan kérdés, mint a bolsevizmus erkölcsi problémája” – írta 1918 decemberében A bolsevizmus mint erkölcsi probléma című cikkében Lukács György.

Felvetésének általános érvényéből mit sem von le a tény, hogy bő három hónappal később ő maga a Vörös Ujság szerkesztője, majd a kommun népbiztosa lesz, így saját maga cáfolja személyes erkölcsi álláspontját.

A dilemmát úgy is megfogalmazhatjuk, hogy szentesítheti-e cél az eszközt, és akkor máris Macchiavellinél járunk, akit a modern politika egyik előfutáraként tisztelnek sokan. Ők azt is vallják, hogy ez az alapelv – bár erkölcsi szempontból nem szép – a gyakorlati politikában hasznos, így része is mindennapi életünknek. Lukács későbbi személyes döntése és az idő csak látszólag cáfolta fenti kijelentését. A világrendszerre épült szocializmus éppen abból adódóan bukott meg, hogy minden lényeges elemében hazugságnak bizonyult. Lukács fordulatával élve: nem igaz, hogy a rosszból jó származhat. A modern demokráciák – minden technológiai változás és manipuláció ellenére is – a mai napig azon az erkölcsi alapon nyugszanak, hogy a közügyek iránt érdeklődő, az információkhoz szabadon hozzáférő polgár tud legmagasabb szinten dönteni saját közössége ügyeiről vagy éppen saját képviselőiről.

Ez egy demokráciában elvileg az akaratképzés minden mozzanatára érvényes, mégis különösen hangsúlyos a képviseleti demokrácia legfontosabb eseménye, a választás alkalmával.

Ha a politika szereplői arra hivatkozással, hogy ellenfelei lejáratják, nem nevezik meg jelöltjeiket, nem mondják el programjukat, ha azt a taktikát vallják, hogy a választás előtt nem lehet beszélni semmiről, utána viszont mindent meg lehet tenni, akkor valójában – a mindennapi bolsevizmus jegyében – arra tesznek kísérletet, hogy az igazsághoz hazudják keresztül magukat. Amikor egy sajtótájékoztatón vagy éppen egy elvileg nyílt utcai fórumon a politikus a kérdezőbe fojtja a szót, becsmérő jelzőkkel illetve őt, vagy éppen válasz helyett csupán politikai ellenfeleinek személyeskedő gyalázására futja, akkor ugyanaz a bolsevik logika sejlik fel, amely a demokrácia alapjait rombolja.

Ha a politikai cselekvés kimerül a másikkal szembeni üres provokációban, a közállapotokkal kapcsolatos hergelésben, akkor a történelem sülyesztőjében eltűnt bolsevik elődök elégedetten csettintenek bugyrukból.

Naivitás lenne azt várni, hogy a hazugság, az álságos magatartás, a provokáció és a gyűlöletkeltés egyik napról a másikra eltűnik hétköznapijainkból. Ősi gyaroltságaink ezek, amelyek nemcsak a politikában, de az élet minden területén jelen vannak, és lesznek is talán, míg ember létezik. Tőlünk, polgároktól függ azonban, hogy milyen mértékben fertőzi meg közösségi életünket, azaz közéletünket a mindennapi bolsevizmus.

Amint láthatjuk, az 1918-as Lukács Györgynek igaza volt az 1919-es Lukács Györggyel szemben.

Egy közösség vagy annak vezetői – legyen szó osztályról, nemzetről vagy éppen pártról – nem hazudhatják magukat keresztül az igazságig.

A rosszból nem származhat jó. A történelem megmutatta, hogy a bolsevizmus, az ideológia, amely a dialektika köntösébe rejtve hivatalosan is vallotta ezt az elvet, megbukott. A mi feladatunk pedig éppen az, hogy ennek a pitiáner, cinikus, sunyi mindennapi gyakorlata is tűnjön el a közösségeink hétköznapi életéből.

■ **Navracsics Tibor**

A szerző közigazgatási és területfejlesztési miniszter, a KDNP országgyűlési képviselője

Ilyen volt a KDNP Országos Családi Napja Derekegyházon...

Képriport – 2025. szeptember 14.

